

Amerika Esperantisto

APRIL, 1916

AMERIKA ESPERANTISTO

Official Organ

of

THE ESPERANTO ASSOCIATION OF NORTH AMERICA, Inc.
a propaganda organization for the furtherance of the study and use
of the International Auxiliary Language, Esperanto

Editor

Dr. C. H. FESSENDEN, Newton Centre, Mass.

Assistant Editor

I. A. McCaffrey, West Newton, Mass.

Poetry & Beginners' Depts.

Herbert M. Scott

Advisory Board

J. D. Hailman, Pres., E. A. N. A.

Judge W. R. Daingerfield

D. E. Parrish

Ernest F. Dow

Lehman Wendell

Dr. D. O. S. Lowell

Dr. B. K. Simonek

CLUB DIRECTORY

This department is conducted solely for the benefit of our organized groups throughout the country. It furnishes a means of keeping in close touch with the work in other cities, for the exchange of ideas and helpful suggestions, and for the formation of valuable friendships in a united field of endeavor.

Groups are listed for 12 issues of the magazine, at a cost of only 25 cents for the two-line insertion. Extra lines are 10 cents each additional. The heading,—name of city or town—is inserted free. This matter warrants the immediate attention of every club secretary.

BERKELEY, CALIF.

Berkeley Esperanto-Rondo, Berkeley H. S.
A. S. Vinzent, Sec'y, 2429a Ellsworth St.,
Meets every Monday, 8.00 P. M.

BOSTON, MASS.

Boston Esp. Soc., 402 Pierce Bldg., Copley Sq.
Meets Tues., 8 P. M. R. Goodland, Sec.

BUTTE, MONT.

Argentarka Esp. Rondo, kunvenas vendrede,
8.00 P.M. C. L. Williams, Sek., 251 Curtis st.

CHICAGO, ILLS.

La Gradata Esperanto-Societo, Dvorak Park
Fr. Kovarik, 2502 S. Kedzie Ave., Sek.
La Esp. Oficejo, 1669 Blue Island ave.
F-ino R. Votlučka, 1539 W. Jackson Blv. Sek.
Kunvenas 2an kaj 4an sab. ĉiumonate.

CINCINNATI, OHIO.

Cincinnati Esperanto Soc., 629 Vine Street.
E. H. Becker, Sec., 511 Sycamore St.

DELPHOS, OHIO.

Delphos Esperanto Klubo, Carnegie Library;
Meets every Tuesday, 7.30 P. M., A. J.
Laudick, Secy.

CLEVELAND, OHIO.

La Zamenhofa Klubo.
F-ino L. B. Weber, Sek., 2036 W. 48th St.

DETROIT, MICH.

Detroit Esperanto Office, 507 Breitmeyer
Bldg., open daily. Library at disposal of
everybody, daily 7 A. M.-9 P. M., except Tues.
and Fri. Classes meet Tues. and Fri., 8-10
P. M.

La Pola Esp. Unuiĝo, ĉiusemajne, Magnus
Butzel Library, Harper & E. Grand Blvd.
La Septentrio, Tues., 8.00 P. M., 578 Alexan-
drine ave., W.

HOUSTON, TEXAS.

Houston Esperanto Rondo, ĉiun mardon, 8.00
P. M., ĉe Y. M. C. A. S-ro A. F. Sundermey-
er, Sek.

MILWAUKEE, WISC.

Hesperus Esperantists, S-ino B. H. Kerner,
Sek. 632 Summit ave., 2nd Mondays, 8 P.M.

NEW YORK (Bronx) N. Y.

Bronx Esperanto Society, Morris H. S.
C. C. Coigne, Sec'y, 243 Bedford Pk. Blvd.

NEW YORK (Manhattan) N. Y.

The New York Group, Wash. Irving H. S.
Jos. Silbernig, Sec., 235 E. 18th St.

NEW YORK (Manhattan) N. Y.

Germana Esperanto-Societo, 1966 Broadway,
Rm. 27...Open every Wed. for information
7-8 P.M.; Meetings and classes, 8-9.30 P.M.

PHILADELPHIA, PA.

Phila. Esp. Soc., J. F. Knowlan, Sec., 4212
Girard ave. Meets 4th Fri. Windsor Cafe,
1217 Filbert st.

PITTSBURGH, PA.

Esperanto Sec., Academy of Science and Art
Wm. Smith, Sec., 1607 Chislett street.
Fridays, 8 P. M., Teachers' Rm., Carnegie Inst.

PORTLAND, ME.

Portland Esperanto Society, Trelawny Bldg.,
Herbert Harris, Sec'y, 10 Henry St.

ROCKFORD, ILLS.

Skandinava Esperanto-Instituto, 417 7th St.
Joseph Johnson, Sec'y, 2315 Parmele St.

SALT LAKE CITY, UTAH.

Salt Lake Esperanto Club,
Mrs. F. M. McHugh, Sec., 4002 So. State St.

SAN FRANCISCO, CALIF.

San Francisco Rondo, meets Friday eve., Rm.
127, Lick Bldg., 35 Montgomery St., F-ino
M. D. Van Sloun, Sec'y, 946 Central Ave.

TILDEN, NEBR.

Esperanto-Fako de la Nebraska ŝtata Kris-
tana Celada Unuiĝo,
Estro. Pastro Chas. P. Lang, Tilden, Nebr.

WASHINGTON, D. C.

Kolumbia Esperanta Klubo, 2014 F st., N. W.
1an & 3an mardon, ĉiumonate, A. Mayer, Sek.

WORCESTER, MASS.

Worcester County Esperanto Society
Business Institute, every Friday, 8.00 P. M.

The "E" BADGE! The Best Yet

Excellent quality green enamel star, with gold-plated back—either brooch pin or lapel button with patent screw fastener. Letter E in gold.

A STRIKING AND BEAUTIFUL INSIGNIA

Which May and Should Be Worn at All Times

POSTPAID 35 CENTS

THE AMERICAN ESPERANTIST CO., Inc.
WEST NEWTON, MASS.

FOR THE BEGINNER

A list of text-books and literature suitable for the NEW ESPERANTIST STUDENT. Carefully selected and especially recommended:

Practical Grammar of the International Language

(Ivy Kellerman Reed, Ph. D.)

The new text-book that is "just what you have been waiting for"

50 CENTS

Complete Grammar of Esperanto (Kellerman) cloth,	\$1.25	Ekzercaro (Zamenhof)	.33
Student's Complete Text-Book (O'Connor) cloth,	.50	Aladin aŭ la Mirinda Lampo (Cox)	.18
Esperanto at a Glance (Privat)	.15	Ala Baba kaj la 40 Rabistoj (Cox)	.14
Primer of Esperanto (O'Connor)	.10	Elektitaj Fabeloj (la Fontaine)	.18
Introduction to Esperanto (Baker)	.05	El Komedioj (Zamenhof)	.10
La Esperanta Kunulo (Wood)	.25	Ĝis la Revido (English & Esperanto)	.05
Handy Pocket Vocabulary (O'Connor)	.10	Karlo (Privat)	.15
English-Esperanto Dictionary (Harris)	.25	Kolomba Premio (Dumas)	.10
English-Esperanto Dictionary (Hayes-O'Connor)	.50	Mopso de lia Onklo (Chase)	.15
Tra la Jaro (Waddy) cloth,	.50	Patrino Anserino (Stoner)	.15
Tutmonda Lernolibro	.33	Princo Vanc' (Bates-Harris)	.35
Fundamento de Esperanto (Zamenhof) cloth,	.70	cloth, gold-stamped,	.75
		Sep Ridoj (Wendell)	.25
		Sub la Meznokta Suno (Wendell)	.35
		cloth,	.50

DETAILED DESCRIPTION OF ANY BOOK LISTED

FURNISHED UPON REQUEST

THE AMERICAN ESPERANTIST CO., Inc.

WEST NEWTON, MASS.

COLLEGE COURSE IN ESPERANTO STUDY EVERYTHING BY MAIL

We offer every subject by correspondence in which one may be interested. Literature, The Short Story, Elocution, History, Economics, Science, Agriculture, Typewriting, Shorthand, ESPERANTO, Latin, French, Spanish, German. Esperanto accepted as the language requirement in place of latin. Child Training, Teacher's Training, Bible Study and Agriculture are special departments in which diplomas are given. Graduation in High School, Elocution and College. College work leading to degrees. Write what subjects you wish to take. Rates very reasonable. Standard texts which are furnished free. Oni korespondas Esperante. Skribu viajn dezirojn, ĉar ni povas servi vin. Adresu:

PRES. RURAL AMERICAN COLLEGE
BELLEN, NEW MEXICO

SHEET MUSIC

IN
ENGLISH & ESPERANTO
WITH KEY TO ESPERANTO

Evening and Morning
Torn From Each Other
Save the Boys
Peace Between Nations
The Home Place
The Santa Claus Ship
A Cruel War
America's Prayer for Peace
Too Precious To Lose
Lay Down Your Arms, Ye Nations
No Flowers For Me When I'm Gone
Save United States From Rum
United States of Europe
If 'Twas Your Boy or Mine
Two Songs in One Each 15c postpaid
A. E. BEATTY, Cardington, O.

YOU NEED IT

IN

Correspondence & Conversation

THE HARRIS'

ENGLISH ESPERANTO DICTIONARY

25 CENTS POSTPAID

THE AMERICAN ESPERANTIST CO., Inc.
WEST NEWTON, MASS.

The May Propaganda Number!

HAVE YOU SENT YOUR ORDER?

See Special Prices in This Issue

How Many?

Amerika Esperantisto

American Esperantist

Entered as second-class matter May 15, 1913, at the Postoffice at West Newton Station, Boston, Mass., under the Act of March 3, 1879.

Published Monthly by

THE AMERICAN ESPERANTIST COMPANY (Inc.)

WEST NEWTON, MASS.

ONE DOLLAR A YEAR Eksterlande \$1.25 (Sm. 2.50) SINGLE COPY TEN CENTS

Mallongaj verkoj, tradukaĵoj kaj novaĵoj ĉiam prefere akceptitaj. Oni ne resendas neakceptitajn manuskriptojn, se la sendinto ne kune sendis la resendpagon. La Redakcio konservas por si la rajton korekti manuskriptojn laŭbezzone.

Oni donos la preferon al manuskriptoj skribitaj skribmaŝine.

VOL. 18

APRIL, 1916

NO. 5

THE EDITORS' SANCTUM

The May Propaganda Number, — have you sent your order? For some years this issue of **Amerika Esperantisto** has been set aside for purely propaganda purposes. That month the old-time Esperantist who wants the magazine for the literature contained therein, is forgotten; the beginner is set aside, and the general Esperantist enthusiast, already converted, gives place to that person who doesn't yet know whether Esperanto is a new dance or a religion. The entire number is devoted to PROPAGANDA in every sense of the word,—both general and special articles being placed before those whom you are trying to interest. To meet the extra expense of this issue, we depend upon the additional copies ordered for distribution, the small amount charged for these extra copies, barely covering the cost of publication. It is fair to us therefore that enough orders be received to justify this extra expense. This is where **your** part begins,—it ends when you have received, distributed the copies and landed your man!

Your cooperation in publishing this May Number is not only desired,—it is necessary. Remembering that it is for the benefit of the organized Es-

peranto movement in North America, to permit the furtherance of the propaganda by placing in your hands a convincing instrument, or better,—a set of convincing arguments,—we feel that your help will be forthcoming. A gratifying number of orders for extra copies is already here,—is **yours** among them? If not, will you do it **now, TODAY?**

The successful results of the "Examinations' Campaign" is proving a great encouragement to this hard-working committee, Mr. Herbert Harris, Chairman. During the past month the number of candidates has increased amazingly, and with our fingers crossed we pray: "Let the good work go on!" Both teachers and pupils are beginning to feel that a tangible asset at the close of a season of hard work and study, is a diploma from the national Association. A registration fee of 10 cts. will bring you the papers for the "Elementa" examination, and 25 cts. for the "Supera." Candidates have a month in which to perform the former, and six weeks for the latter. Write to the General Secretary for either, (Dr. C. H. Fessenden, Newton Centre, Mass.). Are you afraid to test your knowledge?

NINTH CONGRESS

The enthusiastic and faithful workers in the charming little "City of the 9th" are setting an example which well deserves the support and cooperation of all members of E.A.N.A. We want a **good** attendance,—and this means **YOU!** If **YOU** will attend to being present yourself, there need be little worry about the "other fellow." Suffice it to say, that you need not be afraid of being the only delegate arriving in Annapolis, the day before the 27th of July. So far, we have authentic information that the far South, the middle West, the far West, New England and Canada will all be on the spot, to partake of the well-known and justly famous "Maryland Hospitality." Let's not stop at a **good** attendance,—or even a **better** attendance than in previous years,—the **best** is none too good for the 9th Annual Meeting of the Esperanto Association of North America, in Annapolis, July 27-30, 1916.

Read the following reprint from the "Evening Capitol" one of the leading dailies of Annapolis:

THE ESPERANTO CONGRESS

A Unique Convention to be held in Annapolis

Last night an enthusiastic meeting of local Esperantists was held in the Y.M.C.A. room at St. John's College. Preliminary plans were laid for the 9th Annual Congress of the Esperanto Association of North America, to be held in Annapolis, July 27-30. A tentative program was adopted as follows:

Thursday, July 27: State House, 10 A.M.—Address of welcome by Gov-

ernor Emerson C. Harrington; Lord's Prayer in Esperanto; business sessions, morning and afternoon; 4.30 P.M., band concert, U. S. Naval Academy; sightseeing; 8 P.M., Banquet.

Friday,—Business sessions; sightseeing; 8 P.M., dance at State Armory.

Saturday,—Morning, business session; afternoon, excursion to West River, or up the Severn; evening, entertainment and public reception, 5-minute speeches in Esperanto by out-of-town delegates.

Sunday,—Morning, church services and sermons, all in Esperanto; evening, addresses in churches, in English, setting forth the value of Esperanto to religious enterprises and world's progress.

Dr. Thomas Fell and Rev. James L. Smiley were appointed as a Committee to invite the President of the United States or his official representative to attend this Congress, as it is of nation-wide importance and delegates are expected from many parts of this country and possibly Canada.

The citizens of Annapolis will be invited to participate in every way to give the visitors a cordial welcome. An attractive program will be printed with spaces for local enterprises to advertise. Civic and commercial organizations will also be asked to join in making this unique Congress a delight to the visitors as well as our own people.

A new class for the study of Esperanto will be held every Friday at 8 P.M., in the Y.M.C.A. room of St. John's College. New members are invited from 12 years up.

—Evening Capitol.

Oficiro: (Ekscitite, post kvazaŭbataio)—Atkins, vi nepre fariĝos bonega soldato. Mia tuta stabo, kaj ankaŭ la sinjorinoj, mirege entuziasmiĝis, ki- am la malamikoj faris tiun surprizata- kon kontraŭ vian tranĉeon, kaj vi sola, el ĉiuj novaj rekrutoj, ne forkuris.

Rekruto—Dankon, Sinjoro, sed, ver- dire, mi—, er—, mi ĝuste tiam estis—, er—, okupata ŝanĝante mian pantalo- non.

—Ho Ho

"Tamen," diris la juna moskito, "ĉu la homo ne estas multe pli forta ol ni?"

"Li estas," respondis la amanta pa- trino, "sed ni povos kuraĝe ataki lin, pro nia supera mobilizebleco." —Ho Ho

Let the future slogan be millions for peace, but not one cent for war.

—H. D. Greene.

IN THE PRESS

"The Pusher" (Bulletin of the Nebraska Christian Endeavor Union):—April issue contains an article by Rev. C. P. Lang, Supt. of the Esperanto Department, on "Pentacostal Efficiency", in which is effectively pointed out the usefulness and need of Esperanto in missionary work.

"The Literary Digest" (April 8th) in answer to an inquirer gives a short paragraph on Esperanto, adding the address of the Esperanto Office, where further information may be obtained.

"The R. F. D. News" (Washington, D. C.) in a recent issue contains a further article by A. S. Mellichamp of Mississippi, who includes also a letter from the Central Office to him regarding the amount of propaganda work accomplished thru publicity given by the "News."

Detroit "Abendpost" in a recent 3-column article (in German) tells of the war propaganda conducted by Germany, by means of the International Language, and devotes a paragraph to the aims and results of the use of Esperanto. The location of the Esperanto center in Michigan is mentioned,—the Esperanto Office in Detroit, under the care of Dr. Sigel.

"The Argus," daily, Montpelier, Vt., reported the annual banquet of the Interurba Klubo, in a half-column article.

"The Bulletin" (Mar. 31) of the Brooklyn (N.Y.) Central Y.M.C.A., gives an account of the new Esperanto library and a notice of the recent Esperanto banquet.

"The Brooklyn Citizen" (daily) in issue of April 4th, devotes half-column to the Esperanto work at B'klyn Central, the interest and attention which the classes are attracting and gives a list of the officers of the new Society in the city: Mr. Nicholas Ehrlich, President; H. W. Fisher, R. W. Powell, Prof. H. W. Hetzel, Vice Presidents; O. Stromberg, Treas.; A. G. Edelson, Secretary; E. Ehnis, Instructor.

"The Brooklyn Daily Eagle" (April 2, Sunday edition) gives a long article on the banquet, with a full account of the program and a list of those present.

"The Staten Islander" (March 25) reported the talk on Esperanto given by Miss Cora L. Butler, President of the Greater N. Y. Esperanto Society, before the Literary Department of the Women's Club, Staten Island. Miss Butler closed an interesting propaganda talk, by reciting both the original and the English of "La Espero."

"The Call" (Du Quoin, Ill.) reports an Esperanto letter received by one of our active members, Mr. H. K. Croessmann, from a Belgian soldier interned in Holland, giving an English translation of the letter.

"The Journal, American Medical Association," follows its recent paragraph "Esperanto and the War" by another of even greater propaganda value. We reprint same herewith:—

Esperanto and the War

To the Editor:—In connection with the item on this subject (The Journal, Feb. 5, 1916, p. 439), allow me to invite attention to the further activities of Esperantists, and to the value and use of Esperanto in the present war: Esperantists have sent several fully equipped Red Cross Esperanto ambulances into the field, with personnel. Esperanto is being taught in the prison and internment camps, so that there may be a "common" language. There is an Esperanto "repatriation" bureau maintained in Geneva, Switzerland, through which disrupted families are brought together, correspondence forwarded, and much other good of a like nature accomplished. Statements relating to "justification" for the war were issued in Esperanto by governments, notably the German, which also issued official war bulletins in Esperanto, for international distribution. Keys, weighing but 5 grams, though containing the elements of the language and a vocabulary of more than 2000 words, are published in practically all languages, for international conversational and correspondence purposes. A similar series of Esperanto Red Cross booklets is published, and much other work is being accomplished along these lines.

In short, Esperanto is proving its great value for its intended purposes, and it is the best passport in the war-

ring countries that one may possess.

Mil faktoj atestas la meriton praktikan de la nomita lingvo.

H. W. Yemans, M.D.,
1st Lieut., M.R.C., U.S.A.
Ft. Warren, Boston.

"The Montreal Witness" (daily), publishes a letter from one of its readers, Mr. L. R. L. Brown, (likewise one of our active Canadian Esperantists), which sets forth the advantages of Esperanto as a secondary tongue, as against the claims made by the advo-

cates of English as an international language. Mr. Brown adds the address of the Esperanto Office, and many inquiries have resulted.

"The Advance Sheet" (Bayonne, N. Jer.) mentioned here before, conducts lessons in Esperanto Short Writing, which is not to be confused with the ordinary term of shorthand. The method was founded and is being conducted by the versatile editor, Mrs. Julia Goldzier.

KRONIKO NORDAMERIKA

Chicago, Ill. S-ro J. Howard Pearson kondukas novan kurson kiu kunvenas ĉe la Brentano Lernejo, ĉiumardon, vespere. La kurso fondiĝis pro la starigo en ĉi tiu loko de "Socia Centra Movado" inter la loĝantoj de la distrikto. La Esperanta kurso estas parto de la interesa programo provizita kiu ankaŭ enhavas muzik-konzertojn; ludadojn; gimnastikojn; kantadojn; kaj organizadon de Knab-skoltoj. S-ro Pearson nun gvidas 17 anojn en sia Esperanta kurso.

S-ro Paubionsky kondukas du kursojn por Hebreoj. Kurso ekzistas inter la Baha'anoj, kaj S-ro Harris ankoraŭ gvidas viglan grupon, el kiu multaj nun plenumas la elementan ekzamenon.

La Pola Esperanta Klubo festis sian kvinan datrevenon, Marto la 31an.

Detroit, Mich. La Pola Esperanta Asocio ĉi tie nun enhavas 35 anojn. Kunsidoj okazas la komencon de ĉiu monato; lecionoj estas vespere, je ĉiu lundo kaj ĵaŭdo, de 7-9, pole, angle kaj esperante.

"La Septentrio" Esperanto-Klubo kondukis sian unuan dancadon je "Hurst's Hall" Marto la 16an. La Redakcio de **Amerika Esperantisto** ricevis bele presitan inviton kaj multe bedaŭris ke ni ne povis ĉeesti. Ni multe ŝatas Esperantajn dancfestojn. Sendube ĉiu Detroit'ano ĝuis la aferon, kaj plue,—helpis al la Klub-kaso per ĝi.

Brooklyn, N. Y. Sabaton, la 1an de Aprilo je la 7a vespere, okazis neforgesebla festo de la Nov-jorkaj Esperantistoj. Tiu estas vespermanĝon ĉe la "Central Y.M.C.A." por ĉiuj Esperantistoj kaj interesuloj en la distrikto. Inter 80 kaj 100 ĉeestantoj farigis la aferon granda sukceso. Gas-

toj alvenis el la urbo Nov-jorko, el Huguenot Park (S.I.) kaj el Perth Amboy. S-ro Dietrich, Direktoro de "Brooklyn Central" kaj aliaj reprezentantoj de la Y.M.C.A., estis inter la gastoj. S-ro Nicholas Ehrlich, Prezidanto de la Franklin Literatura Societo, estis la tostestro, kaj bone plenumis tiun malfacilan pozicion per siaj elokventaj kaj bonhumoraj diraĵoj. La plej multaj paroladoj estis angle, pro la multaj Esperantismaj samideanoj, kiuj jam ne sufiĉe konis la lingvon.

S-ro Dietrich, esprimis sian koran simpatian al la Esperanta Movado kaj al la Nov-jorkaj grupoj, kaj ankaŭ tion faris D-ro Hillis Cole, S-ro Ehrlich, S-ro E. T. O'Loughlin kaj aliaj. S-ro Silbernik priparolis esperante multajn diversajn spertojn kiujn li travivis per la Esperanta lingvo.

Fino Cora Butler, Prezidantino de la Nov-jorka Societo, kaj S-ro Creston C. Coigne, la ĉiam-laboranta sekretario por la distrikto, faris mallongajn paroladojn rilate al la movado en la ŝtato.

Ĉiu el la grandaj Brooklyn tagjurnaloj, priskribis la aferon per bonaj artikoloj en la dimanĉaj eldonoj.

La "Brooklyn Central" estas la plej granda en la mondo, kaj la kurso fondita ricevas la sinceran aprobon de la Estroj. Oni organizis tie Esperantan Bibliotekon kaj donacitaj libroj jam multe helpas la projekton.

Nova kurso stariĝis post la festeno, enhavanta 10 anojn. S-ro A. B. Coigne estas la instruisto.

S-ro R. Hilding instruas al nova grupo organizita ĉe la Williamsburg Fako de la Urba Biblioteko. Ĉi tie oni kalkulas 15 anojn.

Boston, Mass. Okazis je freŝdataj kunvenoj de la Bostona Societo

kelkaj interesajoj. Speciale rimarkindaj estas vizito de S-ro W. W. Harmon, Bahaiano, kiu priparolis la uzon de Esperanto de tiu religia societo; bela kantado de S-ino Alice Duff Tenney, unu el la anoj de la Societo; kaj tre interesa rakonto de S-ro C. H. Matchett, fondinto de la Societo, pri liaj spertoj rilate al Esperanto en Meksiklando dum 1904. Li ankaŭ legis bonegan paroladon kiun li estis farinta ĉe esperanta pikniko okazinta tie en Orizaba Valo.

Je la sekvanta kunveno, F-ino Schenk, nova studentino, kaj estonta Grandopera Kantistino, belege kantis.

Je la kunveno Aprilo la 18an, S-ro E. S. Payson, multe interesis ĉiun per legado de lerte skribita, originala dramo.

Kelkaj anoj de la loka klubo kunvenas ĉiumarde antaŭ la regula klubkunveno ĉe la germana restoracio de Jacob Wirth, kie ili vespermangas, rakontas, ridas, ktp. Ĉar germane oni parolas la nomon de la restoraciestro "Virt" ili nomas sin "La Virtuloj," sed kelkaj (inter ili la honorata Prezidanto de la Klubo) insistas ke la nomo devas esti "Malvirtuloj."

La Societo nun kondukas kvar kursojn por komencantoj kaj pli-spertuloj. S-ro Robert Schmitt gvidas kurson ĉe la "Social Science" Lernejo en Tremont Templo. La klaso enhavas 15 lernantojn.

West Newton, Mass. La "Opportunity Club" de loka preĝejo tie ĉi, klubo enhavanta pli multe ol 60 gejunuloj, invitis S-ron E. F. Dow priparoli la internacian lingvon je antaŭnelonga kunveno. La interesado estis akra, kaj oni faris multajn demandojn rilate al la lingvo kaj ĝia propagando.

Montpelier, Vt. Je la 2a Jarfesto de la Interurba Klubo Esperantista, ĉiuj kiuj povis, ĉeestis en la urbo. S-ino Nellie M. Gill estis tostestrino, kaj priparolis la unuan konversacion okazinta en Warsaw, 1888, inter D-ro Zamenhof kaj Prof. Grabowski. Aliaj parolantoj estis S-roj Burnett, Frost, Bohm kaj Stanyan. Esperanto estis sole uzita dum la vespero. La naciaj lingvoj reprezentitaj estis 12.

St. Charles, Minn. Sub la rubriko "Kio Montriĝas?" ni ricevis la jenan de S-ro Pickert en ĉi tiu loko:

Tio jam ne estas tute sciebla al mi. Dum sep jaroj mi daŭre propagandas, neutile, ŝajne. Mi aĉetis librojn, gazetojn kaj propagandilojn, por dis-

doni. Mi verkis je la lokaj journaloj, parolis al pastroj, gepatroj, instruistoj, junuloj, ktp.,—preskaŭ senutile. Malmulte interesiĝis, kaj eĉ pli malmulte persistis. Sed estas unu knabino, fortspirita, kiu, kvankam ŝia instruistino ridaĉis je la "lingvo" persistis. Jen! Nun estas klaso de dek geknaboj, el la altlernejo, kiuj diligente studadas kaj kunvenas semajne ĉe mia domo. Iliaj gepatroj kuraĝigas ilin. Kio montriĝas?

California. S-ro Juĝisto W. R. Daingerfield ricevis oficistigitan kaj oficialan inviton de la Diakono de la Somera Kursaro, instrui Esperanton en la Universitato de Kalifornio, ĉe Berkeley. La servoj de S-ro Daingerfield estas petataj de Junio ĝis la unua semajno de Aŭgusto. La Universitato estas unu el la plej grandaj en la mondo, kaj la invito kaj akcepto de nia samideano estas bona propagandilo por nia movado. S-ro Juĝisto Daingerfield, bonekonata al ĉiuj Esperantistoj, estas abituriento de la Universitato de la jaro 1878. La Esperantistaro rigardos la progreson de la kurso kun granda intereso.

Philadelphia, Pa. Dum la vintro, la loka Societo daŭris sian aktivecon por la propagando. Ĉiumonate, la duan vendredon, la "registaroj" kaj kelkaj " eminentuloj" kunvenas en la oficejo de S-ro Cooper por laboraj aferoj, kaj poste, por babiladi en la lingvo kaj por ludi kelkajn ludojn. Inter ĉi tiuj ludoj esperantaj, tri: "Vortformado" (simila al "Anagrams" en la angla lingvo) kaj "La Farmo" kaj "Geografio" (ambaŭ similaj al la bonekonata "Authors") estas la elpensadoj de unu el la anoj.

Je la kvara vendredo ĉiumonate, en la Hotelo Windsor, okazas la pli granda kunveno de la Societo, ĉe kiu, krom almenaŭ dekkvin-dudek anoj ĉeestas multaj "preskaŭuloj" kaj eĉ vizitantoj. La afero komenciĝas per la "Barco," la samideana vespermangao, eble unika inter Esperantistaj institucioj en Ameriko. La ĉeestantoj profitas la okazon lertiĝi en la lingvo per neformala diskutado kaj babilado. Poste, oni kunsidas en la salono kie okazas la socia kunveno. La programo konsistas el paroladoj, angle kaj esperante, deklamoj, muziko, kaj teatraĵetoj. Inter la anaro troviĝas kelkaj kiuj venis de aliaj landoj kaj, lerninte sian Esperanton tie, do, portas al la kunvenoj iom da kosmopoliteco.

La 3an de Marto okazis la "Unua Ĉiujara Danco" de la loka grupo. La Balsalono de "Keith's" Teatro estis bele ornamita per verdaĵoj kaj la Esperanta standardo kaj la insigno de la Societo estis ĉie videblaj. Komprenable, la orkestro ludis "La Esper'on" kaj preskaŭ ĉiuj kune kantis la himnon. Oni ĝuis la dancojn, malnovajn kaj novajn (eĉ tiuj, kiuj ne dancis-) kaj intertempe vagis en la ripozĉambro kie oni provizis ekspozicion el literaturo, gazetoj, fremdaj poŝtkartoj, propagandaj cirkuleroj kaj aliaj esperantaĵoj. Ĉe la fino, kiam oni disigis je la "etaĵoj" de la mateno

estis ĉies opinio ke la afero bone sukcesis kaj ke la "Unua Danco" ne estu la lasta.

Pro la translokiĝo de S-roj Lencer kaj Paubionsky, la loka Societo perdis du viglajn propagandistojn. La unua nun loĝas en Pine Bluff, Ark., la dua en Chicago. De ambaŭ ni ricevis kur-aĝigajn raportojn pri la laboro en la movado kiun ili persone faras. Du aliaj lokaj aktivuloj, S-roj Test kaj Vidikosko antaŭnelonge fondis novajn klasojn, la lasta inter siaj litvaj amikoj kiuj, oni diras, intencas starigi viglan propagandan societon.

H. W. Hetzel, Sek. Pa. Asocio.

WORLD GLEANINGS

Russia. The medical magazine, "Russkij Vrač", published in Petrograd, and the most widely circulated magazine of its kind in Russia, contains a resume in Esperanto every month of its original articles, appearing in the same issue. The editors prefix the Esperanto department with the following words:

"We commence this resume of our original articles in Esperanto, first, to make known their contents to foreign colleagues who are not acquainted with the Russian language, and second, in order to popularize as much as possible this proven method of a means of communication between the Russian Medical World and foreign lands. Always having favored the idea of a union of physicians of every nation, able to meet on one fundamental common language basis, with pleasure we make use of the opportunity to present herewith two articles as the first step in this direction."

—Dr. M. Nemsur.

Germany. Two new courses have been opened in Schweidnitz,— one having 32 members instructed by S. Stabler. The second class consists of 20 soldiers, taught by a wounded returned warrior, M. Pindur. The 2nd of January, the German Esperantists suffered a severe loss in the death of

Capt. L. E. Meier of Munchen. He was one of the first German Esperantists, his name being linked with the movement as early as 1888, the second year after the appearance of the International Language. "Esperanto-Kantaro," "Wilhelm Tell," "Kvin Noveloj," "Edziĝa Festo en Capri" and many other books are well known as the translations of L. E. Meier.

Holland. 160 interned soldiers at Camp Harderwijk fluently speak Esperanto. Of these 100 are French-speaking and 60 Flemish. Before Esperanto was studied they were unable to understand one another. The International Language course in the camp is the most important and popular one now being conducted, no other course,—English, French, etc.,—having so many students enrolled. A new class opened Feb. 1st.

Brazil. The 4th Brazilian Congress of Geography, meeting in Recife, Pernambuco, expressed in executive session, its cordial sympathy with the Esperanto Movement. The Public Library in Sergipe has issued postcards containing requests for books and journals in Portuguese, French, English, German AND Esperanto.

Instruisto demandis al klaso pri la birdoj. Ricevinte ĝustajn respondojn al la demandoj pri la plumoj, beko, piedoj kaj flugiloj, li demandis:

"Kion povas fari birdo kion mi ne povas fari?"

"Flugi" estis la respondo kiun li

atendis. Dum kelkaj sekundoj li ne ricevis respondon. Fine knabo levis la manon.

"Nu, mia knabo, kio estas?"

"Demeti ovon, sinjoro," diris la knabo.

—W.H.H.

FOR THE BEGINNER

Edited by Herbert M. Scott

Our readers are invited to send us any difficulties encountered in their study of the international language, inquiries being answered promptly and completely in this department of the magazine.

Words With False Analogies

The following sentences are illustrative of the correct use of the roots listed last month. It will be noted that in almost every case the Esperanto word is rendered by an English word of quite dissimilar aspect. If

an analogous word is used in English it is always with a special (and not its ordinary) meaning. To clinch one's understanding of the Esperanto roots, it would be well after studying the illustrative sentences to consult Kabe's "Vortaro de Esperanto" on the definitions involved.

Ĉu vi iam aŭdis, ke la ekzekutisto **afektus**, kiam li devas plenumi juĝan decidon? —Rab. 98.

Jen ŝi komencas afektadi antaŭ la spegulo. —Rev. 20.

Kun afektita indiferenteco li verŝis al si en glason multe da vino.—cf. P.F. 14.

Mi decidis forĵeti la...tro abundan **afiksaron**, kiun mi estis pretiginta teorie. —L. R. No. 58.

(**Afiksi** is, therefore, an impossible word, and Eng. "to affix" is rendered by a different root.)

Kiam venos la timo kaj la **agonio**... ĉu vi ne forlasos min tiam? Int. Krest.

Same, kiel nun, ŝi atendis iam la pli **aĝan** filon. —La Lasta, 15.

Vi **akurate** venis al la servo! —F.K. 404.

Oni **alarmis** la gvardion kaj okupis ĉiujn enirojn.—Far. III, 29.

Ni...paŝis rapide tra unu el niaj larĝaj **aleoj**.—F. K. 108.

Mi ...iris tra la ĝardeno **aleo**.—V.P.

En mia "hypocaustum" mi hejtigas cedran lignon, surŝutitan per **ambro**, ĉar mi preferas bonodoron. —U.L. 94

Tiel same **antipatiaj** kiel la malgrasaj, senĝojaj hebreoj estas por mi la malserenaj, turmentemaj Nazaretanoj.—R. de B. 437.

Mendoza aranĝas por li **aŭdiencon** (ĉe la reĝa paro).—F.K. 99.

La ...moralista konscienco...turmentu maljunajn procentegistojn sur ilia lito de morto,—ĉe mi ĝi neniam ricevos **aŭdiencon**.—Rab. 99.

Have you ever heard of an executioner making any bones about carrying out a court sentence?

Here she begins to put on airs in front of the glass.

With affected indifference he poured himself a large glass of wine.

I decided to discard the unwieldy set of affixes I had prepared on theory.

In the hour of fear and the death-struggle wilt thou not then forsake me?

Just as now, she awaited once her elder son.

You're punctual to your duty!

The guard was aroused and all entrances occupied.

We walked rapidly along one of our broad avenues.

I was passing down the garden walk.

In my **hypocaustum** I have them burn cedar wood sprinkled with ambergris, for I prefer a sweet savor.

Just as repulsive as the gaunt, cheerless Hebrews are to me the stormy, troublous Nazarenes.

Mendoza arranges for him an audience with the royal pair.

Let that moralist Conscience torment old usurers on their deathbeds—with me it will never get a hearing.

Answers to Correspondents

Q.—About the Esperanto **e**, am I to teach the long sound as in English "fate" or the short sound as in "yet."

A.—Neither is strictly correct, tho the Esperanto vowels have been so wisely chosen that a slight variation in the pronunciation of any one of them offers no practical confusion to the hearer. That the Esp. "e" has not the sound of Eng. "a" in "fate" is proved by the fact that we have the diphthong "ej" (as in **vejno**), which has exactly that sound. As a matter of fact Eng. long "a" is itself a diphthong, consisting of the Esp. "e" sound plus a so-called "vanish"—a short "i" sound; as anyone can determine for himself by pronouncing words like "fay, lay, stay," slowly, and noticing how the tongue draws closer to the palate at the end of the "ay". The trick in Esp. (a trick to practically none but English-speakers) is to leave this "vanish" off, keeping the tongue in the same position right thru the vowel sound—as in English "hair" and other "long-a" words ending in "r". In general this "vanishless" "a" sound will be longer than the vowel in "yet," tho, practically, before most double consonants it tends to be indistinguishable from Eng. short "e".

Q.—Explain the use of the preposition **por**.

A.—The essential idea of **por** is **purpose**; e.g. "Por miaj kvar infanoj mi aĉetis dek du pomojn" (Ekz. 14). It "looks forward," and is therefore to be carefully distinguished from **pro**, which connotes **cause**, and "looks backward." Some subsidiary uses of **por** are (a) object of purchase after **pagi**: "Li pagis 100 frankojn por sia palto." (b) Price of purchase or sale: "aĉeti libron por 10 frankoj, vendi seĝon por 20 frankoj." (c) extent of time in which something is to be done: "forveturi por tri semajnoj, vivi por ĉiam." Note that all these subsidiary ideas have the "forward look" which is the essential notion in **por**. On probably the ancient principle that "extremes meet," we occasionally run across phrases in which **por** seems to usurp the place of **pro**, and vice versa. E.g. "mi dankas vin **por** la prunto" (Ekz. 14). The more natural preposition would seem to be **pro**, which indeed we find in parallel sentences in de Beaufront's excellent Ekzercoj de Aplikado. On the other hand, e.g.

in Ekz. 20, we find "Morti **pro** la patrujo estas agrable," and many similar instances where **pro** renders the idea "for the sake of". It should be remembered in such cases that Zamenhof, etc., are not thinking **English**, and that the same thought may logically be approached from different and even opposite angles. Referring to Ekz. 14 above, to **us** it seems that we owe thanks **on account of** a loan (**pro**); but Zamenhof evidently feels thanks as "looking toward" the loan, or with the loan in view, which is quite legitimately covered by **por**. Similar reasoning applies to most other cases where a different preposition is used from that to be expected; altho Zamenhof and other classic writers are after all human, there are a very few instances where the usage cannot be justified on any grounds and must be ascribed to a Homeric nod.

Por is one of the few prepositions that may be freely used with verbs in the infinitive, and connotes "purpose"; e.g. "Oni devas manĝi **por** vivi, ne vivi **por** manĝi." In a similar way it adds the idea of "purpose" to the conjunction **ke** in such sentences as "Kriu laŭte, **por ke** ĉiuj aŭdu."

Q.—Please explain the difference between **kredi**, **opinii**, and **pensi**.

A. **Belief**,—**kredi**, to believe. Act of believing. Thing believed, creed, faith, confidence.

Opinion—**opinii**, to be of (the) opinion; to hold an opinion; to come to a conclusion in regard to a question.

Thought—**pensi**, to think; to employ the mind; to have ideas; to reason, cogitate; mental exertion given to a subject; to ponder, etc.

Esperanto uses the words logically.

Mi **kredas** ke estas Dio; Mi **kredas** ke mia filino min amas; Mi **kredas** ke Londono ekzistas.

Mi **opinias** ke pluvos; Mi **opinias** ke la leĝo estas justa; Mi **opinias** ke mi havas rajtojn en mia propra domo; Mi **opinias** ke Johano estas honesta viro, sed mi ne estas tute certa.

Mi **pensis** profunde pri via afero, kaj mi **opinias** ke vi estas prava. Mi **pensis** pri la rakonto kiun vi diris al mi, kaj mi **kredas** ke vi faris eraron.

In English, we say: "I believe that it will rain." Esperanto here uses not a belief but an opinion,— "I hold to the opinion that it will rain." We do not actually believe it, we **think**, or form an opinion,—Mi **opinias** ke pluvos.

Pensi refers to mental actions as "to study or ponder over." One can not always prove that which he has reason to believe. "Mi **pensis** pri vi, mi **kredas** ke vi estas amiko mia, kaj mi **opinias** ke vi havas bonajn ideojn kaj konsilos min saĝe."

"Mi **kredas** en mia patro, kaj mi **opinias** ke li estas kapabla viro, ĉar li studadas multe kaj li **pensas** antaŭ ol li parolos."

(We are indebted to Mr. Edward S. Payson for the above exposition of **kredi**, **opinii** and **pensi**.—Ed.)

ANOTHER DEFINITION OF ESPERANTO

A New York samideano on receiving an invitation to the "Esperanto Dance" of the Philadelphia Esperanto Society, answered: "....Well, well! thought I; now we know that Esperanto is neither a new soap or a language,—it is a dance!"

Now comes news from Uniontown, Pa., which seems to give us another definition. Mr. H. I. Keyes, our energetic worker there, writes:

"Already we have organized an Esperanto concert-orchestra, each member of which is an Esperantist. It is a good propagandilo. The newspapers give us first page announcements. I quote from the 'Evening Genius' (omitting the big letters)—'Verda Stelo Orchestra organized; talented musicians form organization destined to become prominent in musical circles,'—and so on for a number of pretty decently composed paragraphs."

The fellow who from this jumps to the conclusion that Esperanto is a new kind of music hasn't made a bad guess after all. Harmony and harmonizing are right in our line.

H. W. Hetzel,
Councilor, Penna. Division.

RONDO

En la memoro mia la trezoro
De la pasintaj tagoj,—ĉiu floro
De la somero restas ĝis Aŭtun'.
De ĝojaj tagoj sub Augusta sun'
Ankoraŭ vivas ĉiu bela horo,
Reaŭdas mi la krion de l'butoro,
Revidas mi la lagon en la gloro
De l' hela lumo de la plena lun'—
En la memoro.

Ree sonadas kanto de tenoro,
Pasia kant', kun stranga amdoloro
"O Sole mio!" — Ho, vi, mia sun'
En la mallumo mi vin vidas nun—
Ĉu vi min havas, lum' de mia koro,
En la memoro?
J. W. Bishop, Jr.

El Esperantujo

"Kial la rusoj min liberigis, kvankam mi estas germana militisto? Tre simple: M parolis al la komisaro Esperante, tion li ne komprenis, kaj kiam mi montris al li kiel legitimacion la membro-karton de la Esperanto-Unuiĝo, li diris: 'Vi povas foriri kontraŭ la lando Esperanto ni ne militas'." —Germana Esperantisto.

Ekonomiisto

Juĝisto—Vi lasis la ŝteliston forkuri, por ke vi povu aresti aŭtomobiliston, ĉu vere?

Policano—Jes, via Moŝto, la aŭtomobilisto pagas monpunon, kaj tiel pli grandigas la ŝtatajn monrimedojn; la ŝtelisto enirus la malliberejon, kaj la ŝtato devus elspezi por lia subteno. —Ho Ho

La Senkulpa Kato

"Mi bedaŭras ke mi devas fari ĉi tion," diris Tomĉjo, ŝmirante la vizagon de la kato per marmelado, "sed mi ne povas permesi, ke la fingro de l'suspekto montru sur min." —Ho Ho

Pastro—Mi feliĉigis sep korojn hodiaŭ.

Konatulo—Kiamaniere?

Pastro—Mi edzigis tri parojn.

Konatulo—Tio estas nur ses.

Pastro—Nu, vi ne supozas ke mi faris tion senpage? —Ho Ho

"L'abonanto fidela! Ha! Li estas kara, Kiu antaŭepagas je tago novjara, Kaj, metante la monon kun gaja mi-eno, L'oficejon lumigas ja kvazaŭ per beno." —D-ro F. H. Loud

OFFICIAL COMMUNICATIONS

THE ESPERANTO ASSOCIATION OF NORTH AMERICA

Central Office, Newton Centre, Mass. C. H. Fessenden, Sec.

President

J. D. HAILMAN
310 So. Lang Ave.
Pittsburgh, Pa

Secretary-Treasurer

DR. C. H. FESSENDEN
Newton Centre, Mass.

"WHAT BECOMES OF MY FIFTY CENTS?"

Since grammar school days I have always "belonged to" something. Numerous clubs were then constantly making demands upon my time and pocket-book, their objects and aims being mostly social. At high school the Literary Society claimed me for its own, and my 50 cents monthly, often badly needed for something more tangible, was gladly contributed for programs, entertainments and the like. A Debating Club needed 25 cents every month from me that I might, timidly or otherwise, indulge a propensity for argument. Several minor organizations, "just for fun," claimed anywhere from five to thirty cents additional weekly or monthly.

High school days behind me, the Alumni Association required \$1.00 a year for the purpose of sending me a notice of its annual meeting. A coterie of 19—graduates decided that we might hold our school day friendships, in spite of being scattered thruout the country, by an organization, and 25 cents yearly was pried from each member, for any necessary postage or incidental expenses.

During my first few years of business life, the "belonging" habit grew, being, so to speak, rather forced upon me. A Business club entered my name for membership, and I joined long enough to pay two or three months' dues at 50 cents per—when, deciding that it was more of a Bunch of Business Busy-Bodies, than anything else, I resigned. Meanwhile, the Cause of Woman, had caught and held me,—in fact, holds me yet. I therefore must needs belong to our local suffrage organization, donating besides my nominal dues, much time and as many of my few pennies as I was able, to "the cause."

Thus it continued, until a short while ago I met, and promptly fell captive to, the charms, ideals and possibilities of Esperanto, the International Language. A deep interest and serious enthusiasm for the subject carried me thru the intricacies of "getting started" and I shortly found myself able to read and write fluently in the auxiliary tongue. The Esperanto circle in which I first became interested, had been opened in one of my numerous clubs, but upon securing reading material, books, etc., from the Esperanto headquarters, I learned that a national organization for the propagation and dissemination of the International Language exists,—The Esperanto Association of North America,—and I was invited to assist in the organized propaganda work by becoming a member, at the small sum of 50 cents per annum.

In the press of other matters, the invitation was forgotten for a short time until an incident served to bring it to my attention again. While enthusiastically discoursing upon the possibilities and achievements, past, present and future of the International Language, before a few members of our wide-awake Civic Club, one of them, a College Professor, remarked:

"Well, just how much gain is this Esperanto making anyway? What represents the idea in this country,—just a few of you wild-eyed enthusiasts? Or are there steps being taken in an organized way, to push the language?"

"Why, er-er-," I hesitated, when my sub-conscious mental apparatus asserted itself, "Why, there is a **national** body, The Esperanto Association of North America, made up of individual members and affiliated groups, work-

ing as an organization to further the Esperanto movement."

I felt rather weak, as I usually make an endeavor to "practice what I preach," so cutting the discussion as short as possible, mentally resolving its continuance at a more favorable opportunity, hustled to the nearest post office, where I secured and dispatched a money order in the sum of 50 cents to the Esperanto Central Office to cover my membership fee, for the current year.

Following that 50 cents as it arrives at the office any ordinary working day of any ordinary week, what do we find being done?

Well, that morning,—an average morning,—the first mail contained in addition to my membership, 14 other letters, 5 postcards, 2 marked newspapers and three foreign Esperanto journals.

Letter No. 1 was an order for four different books,—remittance entered, order placed on order sheet for further attention.

L. 2—Manuscript, "originale verkita," (poetry) from an aspiring Esperantist of two weeks, who never wrote a paragraph before in his (or her) life, and wouldn't know a poetry meter from a gas meter; letter accompanying, "Please publish this in your next number." "Diplomatic note" is written to sender, several of the more prominent errors pointed out, and a cheerful request to "try again," takes care of L. 2.

L. 3—Renewal to **Amerika Esperantisto** and membership fee,—former entered on order slip, latter entered in membership files, and membership card sent sender, with personal letter.

L. 4, 5, 6—Inquiries, each asking special information requiring personal answers, general information sent each with copy of **Amerika Esperantisto**.

L. 7—"....Have not received my magazine for two months, what's the matter with your mailing system? By the way, I moved during the Christmas holidays to the South." Another diplomatic note, address changed, and duplicate copies of the missing magazines sent.

L. 8—Returns from —Division, and a nice, encouraging letter from the district secretary. The office visibly brightens, an answer is written, and memberships filed in double-quick time.

L. 9—With clipping enclosed,—an editorial which informs us that Esperanto died in 1896, and after many unsuccessful attempts, the "new language", "Universilly", has been evolved and is here to stay! Clipping is acknowledged with many thanks to the thoughtful sender, and then a long epistle, bristling with Facts, is sent to ye too progressive editor, while other Facts, in printed form, are sent him under separate cover.

L. 10—Order for text-books for a new class. Order entered and note of encouragement and good wishes dispatched to the successful organizer.

L. 11—Inquiry from one of our members as to grammatical terminations of certain words. Acknowledged, and request sent to editor of *Beginners' Department* for answering in the official organ.

L. 12—Registration fee for "Supera" examination. Name entered and papers copied and sent

L. 13—Renewal to **Amerika Esperantisto** and subscription for the *Sat-evepost*. First entered on order slip, second dispatched with check to destination.

L. 14—Order for books, entered on order slip.

L. 15—My membership fee, which was entered, card filed, membership card made out, with the "cute, little E.A.N.A. button" attached, and a letter written, thanking me, and desiring my further active cooperation.

Postcards 1 and 3 were changes of address which were made on mailing list and in the automatic card file; 2, 4 and 5 were inquiries for information which was sent.

By the time the second mail was arriving, —not quite so heavy as the morning one,—there only remained the marked newspapers to be acknowledged; the book orders to be filled; packages wrapped, addressed, and mailed; renewals attended to, and each acknowledged; magazines sent to the new subscribers; the three foreign magazines looked thru, and such news as could be used, extracted for the next issue of **Amerika Esperantisto**.

As the day passed, almost too quickly, much the same routine was followed in connection with the second and third mails,—after this last, all orders for the day being entered in the card ledger file; books checked on the book record; an order for a certain book sent an American publisher; a number

of "form" letters sent to some backward subscribers and members; a number of other different "form" letters sent some "prospects" who it was hoped could be secured for the cause; some material of propaganda value, placed in shape for the next issue of the magazine; a manuscript copied for that same number; all correspondence for the day filed; letters stamped for mailing, and

"GOOD Night!" said I, as I fled at twilight, exhausted mentally and physically.

Resting that evening, I thought it over.

"Just what part," I mused, "Just what infinitesimal part of **today's** work at that Central Office, does my 50 cents per **year** cover?"

E. A. N. A. NOTES

The Board of Directors of the Kalifornia Esperantista Rondaro has submitted the name of Mr. Wm. H. Chase of San Francisco, to the Central Office, to be referred to the Councilor body for approval as the new councilor for the Western Division, succeeding Prof. Langille, resigned. Mr. Chase is one of the pioneer Western Esperantists, was a member of the Board of Directors for the 1915 Congresses, and has been instructor for the past year in the San Francisco Rondo. The choice of the Rondaro will undoubtedly receive the unanimous approval of the Councilors.

The Councilor of the Canadian Division, Mr. Chester H. Crossman, has appointed a Propaganda Committee consisting of nine members, one for each Province, and one, Mr. Paul B. Gamble, "at the front." Mr. Gamble has recently enlisted in the 65th Battalion and intends continuing his end of the propaganda "somewhere in France".

Mr. Herbert M. Scott, on the staff of **Amerika Esperantisto** has finished a complete Concordance of the Writings and Speeches of Zamenhof, and likewise practically completed a Concordance of all works of Kabe, similar in scope to the afore-mentioned. He is now starting on the other well-known Esperanto writers, Grabowsky, Sam. Meyer, Cart, etc. The material completed is truly the successful culmination of long and careful study, and it is hoped that it may be possible to bring the work before the Esperantistaro by publication in book form.

The Chairman of the Propaganda Committee, Mr. D. E. Parrish and Mrs. Parrish have removed to Toron-

to, Canada, amid the wails and gnashings of teeth heard from California. The loss of both is felt deeply by the newly-established Kalifornia Rondaro, but let's watch Mr. Parrish wake up Toronto, in his well-known extremely quiet and effective way!

The number of "recruits" for the examinations grows larger rapidly and as we race to press has increased more than 75% in ten days. Keep it up—voluntarily,—it may yet be unnecessary to resort to conscription.

Our Recent Successful Candidates Passed "Elementa"—

- *Antono Bohm, New Hampshire.
- *Clement Warren Barker, California.
- *Charles H. Matchett, Massachusetts.
- *Alfred G. Sawyer, New Hampshire.

Passed "Supera"—

- Rev. John H. Fazel, Kansas.
- *Mrs. Flora M. Wyman, Massachusetts

Mrs. Olivia E. McHugh, Utah.

(*) indicates honorable mention.

Special & Sustaining Members

Any person by the payment of \$10. for the maintenance of the Central Office of the Association, receives a certificate of Sustaining Membership, and is published among our Sustaining Members.

(cont'd)

Mr. J. A. Whitcomb, New York.
Mr. Jos. Silbern timer, New York.

Any person by the payment of \$2. towards the special propaganda work of the Central Office receives a card of Special Membership, and is published among our Special Members.

(cont'd)

Howard B. Frost, California.

LA FANTOMO EBRIA

DE ARLO BATES, LITT. D.

Tradukis Herbert Harris, laŭ Permeso

Ricevis honoran mencion en la Literatura Konkurso de la 11a Kongreso

(La Unua Parto de "La Fantomo Ebria" aperis en la Feb.-Mar. **Amerika Esperantisto**).

IV

La sekvintan tagon Ireno sin trovis kun la leŭtenanto en remboato sur la rivero. Unue ŝi rifuzis lian inviton; sed poste ŝi sentis sin tiel fiera pro la firmeco de sia karaktero, per kiu ŝi kontraŭstaris la tenton, ke ŝi tuj sekvis la rifuzon per konsento!

La tago estis ĉarme varmeta kaj bela. Diafana nebulo iom ŝirmis ilin de la sunradioj, kaj suda venteto ie trovis spicoriĉan kaj refreŝigan odoron, kiun ĝi tre afable disvastigis super la akvo. La rivero fluadis trankvile, kaj iu kapabla por sentimentaleco malfacile kontraŭstarus la influon de la tago.

La leŭtenanto amis Irenon tiel fervore, kiel povas viro, kiu estas kaj soldato kaj belulo; eĉ pli fervore ol oni atendas de persono havanta tiajn kialojn de memkontenteco. La fakto ke ŝi posedis multe da mono, kaj ke li mem havis neniom, donis al lia amo de lia vidpunkto, tian malesperon, kia multe plifortigis ĝian fervoron. Per siaj grandaj brunaj okuloj li rigardegis sian kunulinon sidantan kontraŭ li; sed, dank' al la densaj brovoj kaj pezaj lipharoj, li ne aspektis tiel stulta, kiel alie oni eble opinius.

Fraŭlino Gaspik estis tute konscia pri la allogeco de la okazo kaj de la kunesto de la juna oficiro, sed ŝi decidigis antaŭ ĉio, esti diskreta.

"Arturo," ŝi diris, por teni la interparoladon en sendanĝera vojo, kaj ankaŭ por ricevi la sciigon, kiun ŝi deziris eltrovi, "ĉu oni jam serĉis la McHughan diamantaron?"

"Serĉis!" li ripetis. "Oni provis ĉion, krom la detruo de la domo. Ĉiu membro de la familio, de la tempo kiam la juveloj estis perditaj, partoprenis en la serĉado."

"Mi ne komprenas—" Ireno komencis, sed li malĝentile interrompis ŝin dirante:

"Neniu komprenas. Kredeble la solvo de la enigmo estas tiel simpla, ke neniu ĝin divenos. Latempe oni trovos

ĝin tute neatendite. Tamen, ni ja priparolu ion alian. Mi ĉiam koleriĝas, kiam oni nomas la McHughan diamantaron."

Li elpelis sian malpaciencon per subite fortega remado, pro kiu la boato trakuris la akvon kun fulma rapideco; poste sin skuante, kvazaŭe por forigi la malagrablajn pensojn, li denove permesis la boaton naĝi kun la riverfluo. Ireno rigardis lin per sopiremaj okuloj. Tiel volonte ŝi donacis al li sian tutan posedajon, se li ĝin nur ricevus.

"Vi sciigis min," ŝi fine diris, kun ioma ŝajno de memkonscieco, "ke vi volas aldiri ion al mi."

La juna leŭtenanto ruĝiĝis, kaj rigardis malproksimen, inter la trunkojn de la malnova jarboj sur la bordo de la rivero. "Mi volas," li respondis. "Ĝi estas impertinentaĵo, ĉar mi ne havas la rajton ĝin diri al vi."

"Vi povas diri ĉion, kion vi volas diri," respondis Ireno, kvankam, pro lia tono, ia nedifinebla antaŭtimo ekposedis ŝian animon. "Ni certe reciproke konas nin sufiĉe longan tempon por tio."

"Nul!" la alia eldiris kun tia subiteco, ke lia penego estis klare videbla. "Vi devus edziniĝi, Ireno!"

Ireno preskaŭ ekploris, sed kun vere virina firmeco ŝi anstataŭe sukcesis ridi.

"Ĉu mi do fariĝas tiel ege maljuna kaj velkema, Arturo?"

Lia rigardo, plena de riproĉa neado, estis sufiĉe elokventa por ne bezoni ian ceteran vorton. "Kompreneble ne," li diris, "sed vi devus ne atendi la tempon kiam—"

"Kiam mi tia fariĝos," ŝi finis lian frazon, kiam li ŝanceliĝis. "Kial do, Arturo, vi ne petas ke mi edziniĝu kun vi mem?"

En lian vizaĝon la sango fluegis, kaj tuj forfluis, lasante lin tiel pala, kiel tiom sunbrunigita viro povas esti. Li kunpremegis la dentojn, por haltigi parolon kiu baraktis por eliĝi, kaj Ireno kaŝe admiris la fortegan manpremon sur la remoj. Si povis esti fiera pri lia sinregado, ĉar la forteco de liaj sentoj ŝin kontentigis; kaj ŝi estis preskaŭ tiom kortuŝata per la amema,

peteganta rigardo de liaj brunaj okuloj, kiom ŝi estus per kareso.

"Pro tio," li diris, "ke oni ankoraŭ neniam nomis la McHugh'ojn serĉantoj al riĉaĵoj, kaj mi ne volas esti tiu, kiu venigos tian riproĉon al la familio."

"Kiel abomene egoisma maniero, kun kiu rigardi ĝin!" ŝi kriis.

"Kredeble ĝi tiel ŝajnas al virino."

Siavice la sango fluegis en la vizaĝon de Ireno, kaj dum kelke da minutoj aŭdiĝis nenia sono, krom tiu de la akvo mole plaŭdanta kontraŭ la boaton. Tiam refoje parolis Fraŭlino Gas-pik:

"Estas eble," ŝi diris per tono tiel malvarmega, ke la kompatinda leŭtenanto ne kuraĝis respondi, "ke la fakto, ke vi estas viro, malpermesas al vi kompreni, kiel sentas virino, kiu sin ĵetis al viro, kiel mi faris, kaj estas rifuzita. Revenigu min al la bordo."

Kaj li trovis nenian vorton per kiu respondi.

V

Esti proponinta sin al viro, kaj esti rifuzita, tute ne estas agrabla sperto por ia virino; kaj, kvankam Ireno antaŭe sciis ke la motivo, kiu kaŭzis la malkonsenton de Arturo, estis la barilo kiu jam disigis ilin, tamen lia rifuzo restis obstinega fakto en ŝia koro. La tutan vesperon ŝi nutris sian vunditan fierecon, kaj, kiam fine la noktomezo denove ŝin trovis, vizaĝo kontraŭ vizaĝo, kun la fantomo de la majoro, ŝia humoro estis en tia stato, kian oni ne volus eĉ nomi necerta, escepte pro deziro ŝirmi la sinjorinon.

La fantomo aperis kiel kutime, riverencante, kaj trinkante glason da kvazaŭvino, kaj antaŭ ol Fraŭlino Gas-pik bonvolis montri, ke ŝi rimarkis lian ĉeeston, li jam englutis almenaŭ dekduon da glasoj de la trinkaĵo.

"Kial vi tie staradas trinkante kiel idiotulo?" ŝi demandis pli malafable ol ĝentle. "Unufoje estas sufiĉe ofte por kondukti tiamaniere."

"Sed mi ne povos paroli, ĝis oni parolos al mi," respondis la aperaĵo, senkulpigante sin, "kaj mi devas daŭrigi la trinkadon, ĝis oni petos, ke mi faru ion alian."

"Nepre do trinku!" malvarme respondis Ireno, forturnante sin por preni libron. "Mi nur esperas, ke tiom da vino ne malbone efikos sur via cerbo."

"Sed ĝi certe tiel efikos," diris la fantomo per kortuŝanta voĉo; "kaj, dum mia tuta ekzistado, eĉ kiam mi es-

tis nur viro, neniam mi estis venkita de vino, kiam sinjorino ĉeestis."

Parolante ĝi daŭrigis la trinkadon de la fantoma ruĝa vino, kaj Ireno scivoleme ĝin observis.

"Ebria fantomo," ŝi kviete diris, "estas vidaĵo, kiun mortemuloj tiel malofte povas vidi, ke oni estus vera malsaĝulo ne uzante la privilegion observi la fenomenon."

"Bonvolu ordoni, ke mi foriru, ke mi eksidu, aŭ faru ion ajn," petegis la estinta majoro.

"Do diru al mi, kie kuŝas la Mc-Hugh'a diamantaro," ŝi respondis.

Ŝajno de persista obstineco sin montris sur la fantoma vizaĝo, tra kiu ŝi povis malplezure vidi la bronzajn tirilojn de alta komodo apud la kontraŭa muro. Kelkajn minutojn silente la paro reciproke sin rigardegis, kvankam la fantomo daŭrigis la trinkadon. Ireno observis la aperaĵon kun senkompata mieno, kaj fine eltrovis la interesan fakton, ke ĝi staras sur la piedpintoj. Por unu momento, ŝi vidis, ke ĝi efektive leviĝas, kaj ke la piedoj iafoje tute forlasas la tapiŝon. Unue ŝi timis, ke ĝi baldaŭ evitos ŝin kaj forflugos, sed rigardante pli atente, ŝi konstatis, ke ĝi penas kontraŭstari la inklinon leviĝi en la aeron. Per pli zorga esplorado ŝi eltrovis ke, kvankam la aperaĵo ankoraŭ levas la neelĉerpeblan vinglason per la dekstra mano, per la maldekstra ĝi tenas sin al la dorsapogilo de seĝo, evidente pene-gante resti malsupre.

"Vi ŝajnas stari sur la piedfingroj," ŝi diris. "Ĉu vi ion serĉas?"

"Ne," respondis la fantomo konfuzite; "tio nur estas la leviĝado, kiu nepre rezultas el ĉi tiu konstanta trinkado."

Ireno malestime ridis. "Ĉu vi volas diri," ŝi senkompate demandis, "ke la signo de fantoma ebrieco estas tendenco altiĝi?"

"En nia rondo oni opinias, ke estas pli ĝentile uzi la terminon uzatan de la okultistoj," iom kolere respondis la aperaĵo. "Ni nomas ĝin 'leviĝado'."

"Sed mi ne estas ano de via rondo," Ireno gaje respondis, "kaj mi ne havas kunsenton kun la okultistoj. Ĉu ne ŝajnas al vi saĝe," ŝi daŭrigis, "konsideri la fakton ke, en la estanta progresita tempaĝo, vi ne okupas la saman lokon en popola, nek eĉ en scienca estimo, kiu antaŭe estis la via? Vi nun estas nura halucinacio, oni scias; kaj ne ekzistas tialo, kial mi ne povas malestimi vin, kiel nuran simptomon de maldigestado aŭ intelekta laceco."

"Tamen vi mem povas vidi, ke mi ne estas halucinacio, ĉu ne?" tremkrietis la kompatinda fantomo, evidente fariĝanta tre senkuraĝa.

"Ho, tio nur estas trompo de la sentoj," Ireno respondis, kun malatenta maniero, kiun ŝi sentis malinde kruela, eĉ antaŭ ol ŝi ĉesis paroli. "Iu kuracisto tion dirus al mi, kaj li skribus recepton, por ke mi ne vidu vin refoje."

"Sed li ne povus," diris la aperaĵo, kun kompatinda malforteco.

"Vi ne scias pri la hodiaŭaj kuracistoj," ŝi respondis ridetante. "Sed, tion forlasante, mi volas diri la jenan: ĉu ne ŝajnas al vi, ke tiu ĉi estas bona okazo por pruvi vian realecon, montrante al mi la kaŝejon de la diamantoj? Mi promesas, ke mi raportos la cirkonstancojn al la Societo por Psika Esplorado; via nomo estos konservata en la societaj raportoj, kaj vi por ĉiam ĝuos gloran famon, kiun la malkredemeco de la epoko ne povos detrui."

Ĉe la nuna tempo la fantomo evidente atingis tian staton de ebrieco, ke ĝi tre malfacile sukcesis ne leviĝi al la plafono. Per malespere forta mantenido ĝi aliĝis al la dorso de la seĝo, dum la piedoj senforte svingis sin en la aero, vane penante retuŝi la plankon.

"Sed la Societo por Psika Esplorado ne estas akceptita en nia rondo," ĝi insiste diris.

"Tre bone," senpacience kriis Ireno; "faru laŭ via bontrovo! Sed kion oni opinios pri vi, en via rondo, se vi senpotence reflugos tien en via nuna stato? Ĉu la anaro, kies opinion vi tiel alte taksas, nomos respektinda la leviĝadon en la ĉeesto de sinjorinoj?"

"Ho, nepenseble!" plorkriis la aperaĵo de la iama majoro, kun subite malespera teruro en la voĉo, tiel ke eĉ la sango de Fraŭlino Gaspik malvarmiĝis. "Ho, kia hontindaĵo! Mi faros, kion ajn vi petos."

Ireno ekscitite tuj saltleviĝis.

"Ĉu vi montros al mi—" ŝi komencis; sed la malforte tremanta voĉo de la fantomo ŝin interrompis.

"Vi devos konduki min," ĝi diris. "Donu al mi vian manon. Mi leviĝos al la plafono, se mi forlasos ĉi tiun seĝon."

"Via mano—tio estas, mi—mi ne ĝuas tuŝi fantomojn," Ireno respondis. "Jen, ekkaptu ĉi tion."

Ŝi ekprenis perlamotan papertranĉilon kaj prezentis ĝin al la figuro. La fantomo ĝin ekkaptis, kaj tiamaniere

estis kondukata laŭlonge de la ĉambro, flirtante en la aero simile al birdo. Ireno surpriziĝis pro la forteco, per kiu ĝi tiris la papertranĉilon, sed ŝi rememoris, ke ĝi vere jam englutis grandegan kvanton de sia kvazaŭa stimulilo. Ŝi sekvis la gestojn de la flirtanta mano, kiu tenis la vinglason, kaj tiel ili venis en angulon de la ĉambro, kie la fantomo signofaris, ke ĝi deziras alproksimiĝi al la planko. Ireno malsupren tiris la figuron, ĝis kiam ĝi ekkauzis en la angulo. Ĝi metis unu diafanan manon sur iun panelon en la muro.

"Serĉu tie," ĝi diris.

Ekscitite Ireno liberigis la papertranĉilon kaj tuj la fantomo leviĝis, kvazaŭ malligita balono, dum la tranĉilo falis tra la senkorpa aperaĵo ĝis la planko.

"Adiaŭ!" kriis Ireno. "Mi tre dankas vin."

Kaj simile al malklara, nebuleca nuboj, super ŝia kapo, la ebria fantomo grade malaperis.

VI

Ireno estis tiel ĝoje fieraj, ĉar ŝi venkis la obstinan fantomon de la majoro, ke ne estas supozeble, ke ŝi povis teni sekrete sian eltrovon ĝis la taglumo. Jam estis preskaŭ la unua horo matene, sed irante al la fenestro, kaj transrigardante al la flankajo de la domo, kie la apartamento de la leŭtenanto estis lokita, ŝi ekvidis, ke lia lumo ankoraŭ estas videbla. Kun kaŝita sento, ke li kredeble estas pripensanta la okazintaĵojn de la tago, Ireno rapidiris tra la koridoro al la ĉambro de Franjo, kiun ŝi vekis kaj sendis por alvoki Arturon.

Franjo, kun karakterize virina maniero, sin jetis en la ĉambron de sia frato ekkriante: "Ho, Arturo, Ireno jam trovis la McHughan diamanton!"

Ŝi estis tiom agitata, ke ŝi ne povis respondi al liaj demandoj; tial restis al li nenio farebla, krom tuja vizito al la loko kie Ireno ilin atendis. Tie Franjo forlasis la junan paron, kaj ekscitite kuris antaŭen al la fantoma ĉambro, lasante ilin sekvi. Dum ili kune trairis la koridoron, la leŭtenanto, kiu eble sentis, ke ne estus saĝe komenci diskuton, kiu eble povos tro klare rememorigi al Ireno la humiligon de la rivera ekskurso, subite ĉirkaŭprenis ŝin, kaj premis ŝin en siaj brakoj.

"Nun mi povas peti, ke vi edziniĝu

kun mi," li diris, "kaj mi tutkore amegas vin, Ireno."

Sia unua movo estis instinkta barakteto por sin liberigi; sed la konvinkeco de lia premado estis tiel dolĉa, ke ŝi ne povis kontraŭstari ĝin, kaj ŝi nur proteste diris: "Via amo ŝajnas tre multe dependi de tiuj malamindaj diamantaĉoj!"

"Kompreneble," li respondis. "Sen ili mi estas tiel malriĉa, ke mi ne havas rajton pensi pri vi."

"Ho," ŝi kriis kun subita timego, "supozu ke ili ne estas tiel!"

Surprizite, la juna viro malfortigis sian premegon. "Ne tie?" li ripetis. "Franjo dris, ke vi ilin trovis."

"Ankoraŭ ne; sed la fantomo—"

"La fantomo!" li ehis, kun malkontenta kaj ĉagrenita tono. "Ĉu tio estas ĉio?"

Ireno sentis, ke ŝia ora amsonĝo tute pereis. Ŝi sciis, ke la leŭtenanto eĉ ne kredis, ke la fantomo de la majoro ekzistas; kaj kvankam ŝi tiel longatempe kunparolis kun la aperaĵo tiun nokton mem, ŝia amanto tiel forte influis ŝian animon, ke ŝi nun komencis dubi pri la realeco de la fantomo.

Kun pala vizaĝo kaj peza koro ŝi kondukis ilin en sian ĉambron, kaj al la angulo kie la papertranĉilo ankoraŭ kuŝis sur la planko, kiel pruvo pri la efektiveco de ŝia aventuro kun la fantomo. Sub ŝia direktado la panelo estis malfacile forigata for de la muro. Arturo mokis la tutan aferon, sed li estis sufiĉe bonkora por fari tion, kion la fraŭlinoj petis.

Nur la multjara polvo rekompencis ilin pro la serĉado. Kiam ili certe konstatis, ke tie estis neniam juvelujoj, la kompatinda Ireno tute perdis sian sinregadon, kaj konvulsie ŝi ekploregis.

"Ne ploru," Arturo ameme diris. "Ne tiel malĝojegu. Ni ĝis nun ekzistas sen la diamantoj, kaj ni ankoraŭ povos ekzisti."

"Ne estas la diamantoj, por kiuj mi ploras," kriis Ireno, tiel naive kiel infano, kiu perdis favoratan ludilon. "Estas vi!"

Neniu povus kontraŭstari tian petegon. Arturo prenis ŝin en siajn brakojn kaj ŝin konsolis, dum Franjo diskrete ekrigardis aliloken. Oni do permesis, ke la fianĉiĝo daŭru, kvankam la McHugh-diamantaro ankoraŭ ne estis trovita.

VII

Tamen la morgaŭan nokton Ireno renkontis la fantomon kun mieno de

tia malestimo, kia povus malkuraĝigi la spiriton de la patro de Hamleto.

"Vi do opinias, ke decas trompi sinjorinon, ĉu vere?" ŝi severe demandis. "Ĉu tiamaniere kondukis la sinjoroj de la antikva modo, pri kiuj oni tiom aŭdas?"

"Nu, vi devus memori," ŝanceligante respondis la aperaĵo, "ke vi ebriigis min." Verdire, la kompatinda figuro ankoraŭ elmontris la efekton de sia drinkado.

"Vi certe ne estis tre funde ebria," respondis Ireno, "se vi estus tia, vi ne povus min trompi."

"Tamen vi devas kompreni," ĝi respondis, "ke mi nur trinkis la fantomon de vino; tial mi nur fantome ebriiĝis!"

"Sed, ĉar vi mem estas nur fantomo," estis ŝia respondo, "tia trinkaĵo devus esti sufiĉa por plene ebriigi vin."

"Mi neniam argumentas kun sinjorino," majeste diris la aperaĵo, kiu evidente ne povis daŭrigi tiel profundan diskutadon. "Mi almenaŭ sukcesis kiel eble plej multe vin erarigi."

Dirante tion, ĝi iomete turnis la okulon al la ĉambrangulo en diagonala direkto de la loko, kie ĝi malaperis la hieraŭan nokton.

"Ha!" kriis Ireno, kun subita kompreno.

Ŝi saltleviĝis, kaj komencis movi antikvan komodon for de la angulo kie ĝi staris. Ĝi estis pezega, sed ŝi ne petis helpon. Ŝi penegis kaj laboregis dum la fantomo klare evidentigis sian embarasiĝon, ĝis ŝi sukcesis forpuŝi la komodon; tiam ŝi eksidis sur la planko, kun la lampo apud ŝi, kaj komencis esplori la muron.

"Forvenu, mi petas," malĝojege diris la fantomo. "Malplaĉegas al mi, vidi vin tie sur la planko. Venu kaj eksidu apud la fajro."

"Mi dankas vin," ŝi respondis. "Mi estas tre kontenta ĉi tie."

Ŝi palpis la panelojn; ŝi premetis kaj puŝetis ilin; unu horon kaj plie ŝi laboris, penante ilin penetri, kaj super ŝi staris la fantomo petegante, ke ŝi foriru. Ŝi ĵus decidis ĉesigi la penadon, kiam ŝiaj fingroj, tien kaj reen frotante la tabuletojn, eligis pulveron el trueto en la rando de iu panelo. Tuj ŝi eltiris harpinglon el siaj haroj, kaj enŝovis la pinton en la etan enirejon. La panelo ekmoviĝetis, malrapide sin turnis sur kaŝita ĉarniro, kaj tiom malfermiĝis, ke ŝi povis enmeti la fingrojn kaj ĝin repuŝi. Videbliĝis speco de ĉambreto, kaj en ĉi tiu kuŝis aro da skatoletoj, polvokovritaj, kaj truigitaj

de tineoj. Ŝi ekkaptis la plej proksiman skatoleton kaj ĝin malfermis. Jen, sur sia kuŝejo el senkoloriĝinta veluro, brilegis la "McHugha stelo", mirinde belega kaj plej altvalora.

"Ho, miaj diamantoj!" kriis la fantomo de la majoro. "Ho, kion diros mia rondo?"

"Ili havos la rajton diri, ke vi estis malĝentila al sinjorino," respondis Ireno kun nenecesa severece. "Vi preterlasis la okazon fariĝi fama, kiel bonfaranto al via familio."

"Nun mi estas nura drinkema fantomo!" plorĝemis la aperaĵo, kaj ĝi malvidebliĝis en la aero.

Tiamaniere okazis, ke la "McHugha stelo" ornamis Irenon ĉe la edziniĝa soleno; tamen, la obstineco de la homaro estas tiel granda, ke ŝi ne nur estas konvinkita de sia edzo, ke la fantomoj ne ekzistas sed ŝi estas tute perdinta la povon ilin vidi, kvankam ŝi ricevis tiun eksterordinaran kaj grandvaloran povon, kiel heredaĵon de sia praonklino, kiel estas jam dirite.

THE MOST INTERESTING OF RECENT COMMUNICATIONS

....., Minn., 1916

Sinjoroj:— Because being old and crippled, and an inmate in a home of Helpless, therefore, unable to earn any more dollars, consequently a useless individual, I considered and reconsidered if I should continue as a subscriber to **Amerika Esperantisto**, but because I yet have a dollar to spare, and remembering that I have stood a subscriber to **Amerika Esperantisto**, since its birth at Oklahoma City, I concluded to remain in the ranks of the vanguards of civilization.

I can read Esperanto as fluently as my mother language, but I can not write it grammatically, as the inclosed translation "La Infana Mondo" will testify.

Tre vere via,—G. K. Carlsen.
(Two weeks later)

.....Minn., 1916.

Sinjoroj:— Like "Bonĉjo Svajg" when he was ushered into Paradise, afraid it was but a dream, so I, by reading your laudatory remarks about my excellent Esperanto, could not but doubt my senses. However my 70-year's-old face actually blushed with a modest "Thank you!" But let earnestness take the place of humor.

When **Amerika Esperantisto** was pushed into publicity in 1906, I, amongst the many thousands who, presumably, read about its birth and baptism in Okla. City, sent for the first issue, out of curiosity. After studying its contents for a few days, I became inspired by a new, strange thought-wave, and since those never-to-be-forgotten days I have loved and almost adored the language Esperanto without knowing why.

With no other instructor than Arthur Baker's **Amerika Esperantisto**,

and his American Esperanto Book I commenced to read the words in Esperanto aloud, without at first understanding what I read about, but taking care at giving the vowel-sounds, and the next to the last syllable a good kick of accentuation.

By this method I found my reading went with a peculiar waltz-time, "a la Immortelles", and during the day-by-day reading aloud, my ears also became accustomed to the sound and the understanding followed close in those steps. When a person past 60 years with but a little common school education can learn to read and write Esperanto in a few weeks' time, then boys and girls with high-school and academic education should be able to read and write it in a few days.

Linguists and persons with higher education are probably able to read it, understandingly at once.

Feeling I am in touch with the humanitarian mind of Esperantism, I am determined to follow, spiritually, in this Grand March, "Tra la Mondo," and because I feel also that an Esperantujo is not a "fata morgana" phenomenon, and that the language Esperanto is not only a "language of beauty," but shall be "a joy forever."

Sincerely yours,—G. K. Carlsen.

LA INFANA MONDO

Patrino klarigas al sia malgranda filo, ke mensoguloj ne atingas ĉielon.

Filo—Panjo, ĉu vi neniam mensogis?

Patrino—Nu, mia fileto, mi ne scias, eble iufoje dum mia vivo, mi rakontis ion nevera.

Filo—Ĉu paĉjo iam mensogis?

Patrino—Mi timas ke li estas kulpa pri tio.

Filo—Ĉu Onklino Fanjo iam mensogis?

Patrino—Knabo mia, neniu, mi timas, je iu aŭ alia tempo de la vivo, estas senkulpa.

La knabo, pripensinte dum momento, diris: "Panjo, estus terura soleco en la ĉielo kun nur Dio kaj Georgo Washington."

Novalveninta Pastro—Ĉu via patro timas la Sinjoron, Dio?

Knabo—Jes, sinjoro, mi tion divenas, ĉar li portas sian pafilon kiam ajn li eliras dimanĉe.

Lernejestro, dimanĉe—Tomaso, mi estas tre surprizita, aŭskultante vian blasfeman lingvon kiam mi eniris.

Tomaso—Mi ne povis ĝin malhelpi, sinjoro. Tiu fremda knabo nomis mian religion kredon, sensencaĵo.

Flossie—Mi timas dormi sola en tiu mallumeco.

Patrino—Vi iru rekte liton, kiel bona knabineto, kaj memoru ke la malgrandaj anĝeloj de Dio ĉeestas.

Flossie (post dek minutoj)—Mi ne povas dormi, Panjo, unu el la malgrandaj anĝeloj de Dio, mordas min.

"Patro," diris la knabo, "Salomono posedis dek cent edzinojn, ĉu ne?"

Patro—"La Biblio tion diras."

"Nu, Patro, ĉu li estis la viro kiu diris:—Donu al mi liberecon aŭ morton!" —Trad. G. K. Carlsen.

KIAM GOETHE KONSULTIS ORAKLON

Junulo dudektri-jara, Goethe faris piediron tra la bela valo de l'rivero Lahn. Liaj okuloj, edukitaj por eltrovi la pentrindajn belecojn de la Naturo, plezuregis, meditante super la veproriĉaj rokoj, la sunaj altaĵoj, la dolĉe akvataj valoj, la tronantaj kasteloj, kaj la de malproksime logantaj bluaj montoj, kaj pli forta, ol iam, fariĝis en li la deziro, esti pentristo.

"Mi vagis"—tiel rakontas li en sia "Poezio kaj Vero"—"sur la dekstra bordo de l'rivero, kiu iom profunde kaj malproksime sub mi, kovrita parte per luksaj salik-penikoj, glitadis en la sunlumo. Tiam ekrevivis en mi la malnova deziro, tiajn objektojn povi inde imiti. Mi okaze havis belan poŝtranĉilon en la maldekstra mano, kaj nun el la fundo de l'animo sonis kvazaŭ ordone: mi jetu tuj la tranĉilon en la riveron. Se mi vidos ĝin enfali, mia artema deziro plenumiĝos; sed se la enmergiĝo de l'tranĉilo estos kaŝata per la superpendantaj salikbranĉoj, mi forlasu la deziron kaj klopodojn. Apenaŭ tiu kaprico venis al mi en la kapon, ĝi estis obeata. Ĉar, ne ĝenante min pri la utileco de la tranĉilo, kiu kunigis en si kelkajn diversajn instrumentojn, mi jetegis ĝin per la maldekstra mano, kiel mi ĝin tenis, en la riveron. Sed ankoraŭ nun mi devis sperti de la oraklo la trompan dusencecon, pri kiu oni tiel maldolĉe plendis en la pratempo. La eniĝo de l'tranĉilo en la riveron estis kaŝata al mi per la salik-branĉoj, sed la akvo, reaganta al sia dismeto, saltis kvazaŭ forta fontano supren kaj estis al mi perfekte videbla. Tiun fenomenon mi ne prijuĝis favore por mi, kaj la dubo

tial vekita en mi estis poste la kaŭzo, pro kiu mi ekzercadis min pli intermite kaj senzorge kaj per tio faris mem okazon, ke la diro de l'oraklo estu plenumata."

El la germana lingvo,
Trad. Herbert M. Scott.

LA VOKO

De Hu I. Keyes

"Tra la mondo iras forta voko."—Zamenhof.

Ho partoprenantoj en Nia Afero

Sur kia ajn loko!

Al vi la alvoko:

Konservu la vivon de l'sankta fajrero;
Vigligu la flamon, ĝis tuta la tero
Heligis per lumo de ĝia espero!

Ho samideanoj el kiu ajn gento!

Momenton silentu—

Aŭskulte atentul!

Ĉu ne al vi venas sub sono de l'vento
Plendegoj pri homa malinterkonsento?
Sopiroj al interpopola kontento?

Kolegoj! kun forta teniĝo racia

Antaŭen rigardu—

Por penoj vin hardul!

Ne lasu la taskon al iu alia;

Ja ĉies por ĉiam la frukto premia—

Sed estu la glora plantado la nia!

Ho Esperantistoj! heroa la rolo

Por vi difinita—

Al vi rezervita:

Per fortoj kaj faroj de manoj kaj volo
Senlace vastigi je colo post colo
La dolĉan regadon de l' Verda Simbolo!

PREPAREDNESS!!!

Loaded with a MAY PROPAGANDA NUMBER, you have the sceptic at your mercy.

FAMILIARITY

APPRECIATION

COMPREHENSION

TRUTH

SOLID KNOWLEDGE

concerning the Esperanto Movement will comprise the contents of this issue. Articles relating to every phase of the work.

READ—and strengthen your own faith!

DISTRIBUTE—and convince others!

SPECIAL PRICES ON ADVANCE ORDERS:

FIVE copies—25 cts. TEN for 50 cts. TWENTY-FIVE for \$1.00

THE AMERICAN ESPERANTIST CO., Inc.

West Newton, Mass.

DEZIRAS KORESPONDI

One insertion: 10 cents; four insertions: 25 cents. Announcement consists only of name and full address.

Unufoja anonco: 20 sd.; kvarfoje 50 sd. Anonco konsistas nur el nomo kaj plena adreso.

S-ro Armand B. Coigne, 243 Bedford Pk. Bvd. New York, N. Y., serĉas angle kaj esperante rakontojn de diversspecaj abnormalaj psikaj spertoj.

S-ro G. B. Corgnali, Udine, Italy, I.P.K., Esp. kaj Itale. 4

S-ro V. N. Kossizin, Cigirinskaja 3, Blagovescensk, Na. Amur, Siberia-Russia. 4

S-ro A. F. Sundermeyer, 408 Scanlan Domo, Houston, Texas, Usono. 4

S-ro N. V. Nekrasov, la Tverskaja, Jamskaja, 35, Moskvo (Russia), L., I. P. K., P. M., gazetojn. Ĉiam respondos. 4

S-ro V. Dobrovolskij, Dmitrijevskaja, 8, Bobrujsk, Minsk, gub. (Russia), IPK., L. Ĉiam respondos. 4

S-ro T. P. Ŝkurin, Upravlenie Voinskago Naĉalnika, Brjansk, Orlov gub. (Russia). 4

S-ro Kenneth Woodward, 24 Lenox St., Uniontown, Pa. 4

S-ro Charles F. Davis, Fort Collins, Colo. 4

Spain

S-ro Nicasio Terrasa, str. Union, 53 ent. Palma de Mallorca.

S-ro Jaime Brossa, str. Lazareto 23, Barcelona.

Ĉiuj Amerikaj nomoj kiuj aperas sub ĉi tiu rubriko aperas ankaŭ senpage en "Kataluna Esperantisto" (Barcelona, Hispanujo), per speciala aranĝado kun tiu administracio. Tiamaniere ni donas al niaj amikoj bonegan metodon por akiri plenan liston da korespondantoj, preskaŭ senpage.

Fino Manuela Gallardo y Gomez, Villaneuva del Arzobispo, Jaen.

ESPERANTISTOJ

Uzu la belajn markojn en via propagando. Ili enhavas la frazon "Lernu la lingvon internacian Esperanto." Oni eldonis ilin en ĉiuj la lingvoj el Eŭropo kaj plej gravaj el Azio kaj Afriko.

100 markoj en sama lingvo, kontraŭ 4 respondkuponoj; 50 markoj en 50 diversaj lingvoj kontraŭ 2 respondkuponoj. Konto ĉe la Ĉekbanko. S-ro Joan Amades, Peu de la Creu 10, Barcelona (Spain).

MONOGRAM EMBOSSE

Handy, compact, distinctive neat everlasting. An ideal gift at any time. One or two letters, 25 cts. Leahy's, Bx. 264, Alexandria, Va.

MIGRANTAJ KARTOJ !!!

6 FOR 10 cts. 25 FOR 25 cts.

E. H. BECKER

332 Third Ave., Dayton, Ky.

FOR 60 c.

(Sm. 1,250) we will send to you,

1 CONGRESS BADGE \$.35

20 EXPOSITION POSTALS IN ESPERANTO .15

20 CALIFORNIA POSTALS IN ESPERANTO .15

1 48 PAGE ESPERANTO GUIDE BOOK OF SAN FRANCISCO AND VICINITY .05

The above prices are 30% below actual cost

THE KALIFORNIA ESPERANTISTA RONDARO

946 Central Ave.,

SAN FRANCISCO, CALIF.

Konto ĉe la Ĉekbanko Esperantista

THE WRITER'S MONTHLY

A Monthly Magazine of Interest
to Literary Folks

\$1.00 Yearly

THE WRITER'S MONTHLY

SPRINGFIELD, MASS.

LA "ACCOMPANO"

Nova Elpensajo kiu ebligas ke vi ludu

TIAN MUZIKON KIAN VI ĜUAS

Nova kontrolmetodo kiu estas enestanta parto de ĉiu

"EMERSON" ELEKTRA LUDIGILO

Oni povas reguli kaj frazigi la muzikon el distanco.

Kiel montrate per la bildo, la kantistino ludas sian propran akompanaĵon. Per nur iomete da sperto, oni povas ludi la akompanaĵon tiamaniere, multe pli bone ol per la manludado.

Aŭ, vi povas ripoze sidi, kaj sen konscia penado viviĝas viaj muzikaj elpensajoj.

Vendistoj en Ĉefaj Urboj kaj Urbetoj
Petu katalogon

EMERSON PIANO CO., Boston, Mass.

Fondita 1849